

18. கோபம்

“ஸ்ரீ அரவிந்தர் கோபப்பட்டு நான் பார்த்ததேயில்லை. இருமுறை கோபம் வரும் போலிருந்தது, அதையும் அடக்கிக் கொண்டார்” என்று அன்னை கூறுகிறார். பொதுவாக தபஸ் செய்பவர்களுக்கு அதிகக் கோபம் வரும். மனித சுபாவத்திலுள்ள கோபம் இயற்கையானது. அதை தவம் மூலம் வெளிப்படுவதைத் தடுத்தால் அதிகமாகும். சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்பது பழமொழி. இயற்கையாக கோபம் தானே அழிவதில்லை. சிலருக்கு அதிகமாகவும், மற்றவருக்குக் குறைவாகவுமிருக்குமே தவிர, எவருக்கும் கோபமே வராது என்று சொல்ல முடியாது, கோபமே வரக்கூடாது என்றவுடன் நமக்கு தர்மபுத்திரரின் நினைவு வருகிறது. “எனக்குக் கோபம் வரும். நான் வெளியில் காண்பிப்பதில்லை. அதனால் எனக்குக் கோபம் வராது என்று மற்றவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்” என்று தருமர் சொல்கிறார்.

சாதாரண மனிதன் கோபப்படாவிட்டால், சீக்கிரம் அனைவரும் அதைப் புரிந்துகொள்வார்கள். உடனே அதற்கடுத்தாற் போல் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி அவனை நடத்துவார்கள். அதாவது மற்றவர்களிடம் காண்பிக்காத குறைகளை அவனிடம் காண்பிப்பார்கள். அவனைச் சற்று மட்டமாக நடத்த முயல்வார்கள். அதற்கும் பேசாமலிருந்தால், அடுத்த கட்டத்திற்குப் போவார்கள். ஏதாவது ஓர் இடத்தில் அவன் கோபப்பட்டு தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்றால் அவனுக்கு ஆபத்து. இதுபோல் 7வது படிக்கும் ஒரு பையனை கேலி செய்ய ஆரம்பித்த நண்பர்கள், படிப்படியாகத் தொந்தரவை அதிகமாக்கியதால், அவன் பள்ளியைவிட்டே நின்று விட்டான். கோபம் வராவிட்டால் ஒருவன் சமூகத்தில் மனிதனாக வாழ முடியாது. வாழ்ந்தாலும் மரியாதையுடன் வாழமுடியாது. பலமான மனிதனாயிருந்து கோபத்தை காட்டக் கூடாது என்று முயலும் பொழுதும், அவனை அழிக்க சமூகம்

முயலும். உண்மையிலேயே பலமில்லாத மனிதனுக்கு கோபம் வரவில்லை என்றால் அவனை சமூகத்தில் அடுத்த கட்டத்திற்குத் தள்ளிவிடுவார்கள். ஓர் ஆபீஸில் குமாஸ்தாவாக ஒருவர் அப்படியிருந்தால் மற்றவர்கள் நடைமுறையில் ஒரு பியூன் போல் நடத்துவார்கள். குடும்பத்திலும் அதுபோன்ற ஒருவரைப் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் வேலைக்காரன் போல் நடத்துவார்கள்.

கோபம் வந்தால்தான் மனிதன் உயிரோடு இருக்கலாம். மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம். அதனால் கோபம் உயர்ந்ததாகாது. வலிமையும், இனிமையும் இணைந்து கோபம் வராதவர்களுண்டு, அவர்கள் அரிது. அவர்கள் நிலையுயர்ந்தது. சாதாரண மனிதனுக்குக் கோபம் ஒரு கேடயம்; தற்காப்புத் தருவது.

கோபத்திற்கு வலிமையுண்டு, அதனால் அதைப் பயன்படுத்தி காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வார்கள். முதலில் அது சௌகரியமாக இருக்கும். பின்னால் அது தொந்தரவாக முடியும். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் கோபத்தைப் பற்றிக் கூறியவற்றை எடுத்துச் சொல்லி தேவையான இடங்களில் விளக்கமளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு சிறுவன் அவன் வயதிற்கு மீறிய அனுபவமுள்ள அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னால் அது அவனுடைய கருத்தல்ல, பெரியவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தது என்று நாம் அறிகிறோம். இப்படிப்பட்ட கருத்து இந்தச் சிறுவனுடையதில்லை என்று எளிதில் அறியலாம். கோபம் வரும் பொழுது சிலசமயம் அளவு கடந்த வேகத்துடன் வருகிறது. அதனால் அது நம்முடைய சக்திக்கு மீறியது என்பது தெரிகிறது. நம்முடைய சக்திக்கு மீறி வேகத்துடன் கோபம் நம்முள்ளிருந்து எழுவதால், அது சமயம் இது நம்முடையதல்ல, வெளியிலிருந்து நம்முள் நுழைகிறது என்று நாம் அறியவேண்டும் என்கிறார் பகவான். இயற்கையின் சக்தி பிரவாகமாக நம்முள் நுழைந்து நம்மை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறது. நம் ஆன்மாவினுடைய சக்தியல்ல அது. இயற்கையில் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள சக்தி என்று நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

வெளியிலிருந்து கோபம் உள்ளே வருவது உண்மையானால், ஏன் சில சமயம் கோபம் வருகிறது. சிலருக்கு மட்டும் வருகிறது, எல்லா சமயத்திலும், எல்லோருக்கும் கோபம் ஏன் வருவதில்லை என்ற கேள்வி எழுகிறது. கடையில் 100 விதமான பொருள்கள் விற்கின்றன. நாம் அவற்றுள் 60, 70 பொருள்களை உபயோகப்படுத்த முடியும். நம்மிடம் அவற்றுள் 10, 20 பொருள் வாங்க பணமிருக்கும்பொழுதும் நாம் 2 அல்லது 3 பொருள்களை மட்டுமே வாங்குகிறோம். கடையில் ஏராளமான பொருள்கள் இருந்தாலும், நாம் அத்தனையையும் வாங்குவதில்லை. நமக்கு உபயோகப்படக் கூடியவை அனைத்தையும் வாங்குவதில்லை. அந்த நேரம் எந்தப் பொருள் தேவையோ, அதை மட்டும் வாங்குகிறோம்.

அதே போல் உலகில் ஏராளமான எண்ணங்களும், உணர்ச்சிகளும் உலவினாலும், அவை நம்முள் நுழைவதில்லை. பலவித எண்ணங்களுடன் நம் மனம் தொடர்பு கொள்ளாததால் அவை எப்பொழுதும் நம்முள் வருவதில்லை. எந்த எண்ணங்களை வரவேற்க நம் மனம் பயிற்சியுடையதாக இருக்கின்றதோ அவை மட்டுமே நம்முள் வருகின்றன. எந்த அளவில் அவை நம்முள் வரலாம் என்பது நம் மனத்தின் அன்றைய நிலையைப் பொறுத்துள்ளது. மனிதன் இப்படி உள்ளே வருபவற்றைத் தன் சுபாவம் என அறிகிறான். அது உண்மையில்லை. அதை அவனால் மாற்ற முடியும், தடுக்க முடியும். அவற்றின் பிடியில் மனிதனில்லை. அவனுடைய தீர்மானத்திற்கு அவை உட்பட்டுள்ளன.

எனவே அதிகக் கோபம் வரும் எவரும், தன் கோபத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்றாலும், அறவே அழிக்க வேண்டுமென்றாலும், அதற்குரிய முயற்சியை மேற்கொண்டால் பலிக்கும். கடைத்தெருவுக்குப் போனால், தன்னை மீறி தனக்குத் தேவையானவை, தேவையில்லாதவைகளை வாங்குபவரைப் பார்க்கிறோம். இது தேவையில்லை என நமக்குப் புரிகிறது. அவர் நான் என்ன செய்வேன், கடைக்காரன் கொடுத்து விட்டான் என்கிறார். வாங்குவதோ, வாங்காமலிருப்பதோ கடைக்காரன் முடிவிலில்லை, அவர் கையிலிருக்கிறது என்று நாம் அறிவோம்.

அதேபோல் கோபம் வெளியிலிருந்து நம்முள் நுழைந்தாலும், அதைக் கட்டுப்படுத்துவது நம் கையிலுள்ளது.

சைத்திய புருஷன் என்பது ஆன்மா, ஆன்மாவின் பிரதிநிதி. நாம் நம்மை ஆன்மாவில் இருத்திக் கொண்டால் அதற்கு விவரம் புரியும். ஒரு கோபமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் மனம் கொதிக்கும், உணர்ச்சி பொங்கும், கை கால் துடிக்கும். இது இவற்றின் தன்மை, திட்டியவனை மனம் திட்டச்சொல்லும். உணர்ச்சி அவனை பழிவாங்கச் சொல்லும், நம்மை மீறி உடல் அவனை நோக்கி விரையும், கை தானாக ஓங்கும். ஆன்மாவிலிருந்தால், நாம் மற்றவர் கோபப்படும்பொழுது அவரை நிதானமாகப் பார்ப்பது போல் பார்க்க முடியும். எதிரியின் தப்பு தெரிவது போல், நம் குறையும் தெரியும். ஆன்மா கொதிக்காது, பொங்காது, துடிக்காது. வெளியிலிருந்து கோபஉணர்வு நம்முள் நுழைவதை ஆன்மா பார்க்க முடியும். ஒரு துக்க வீட்டிற்குப் போனால் நுழைந்தவுடன் இதுவரை நம்மில் இல்லாத துக்கம் நம்முள் நுழைவதை நாம் காண்பது போல், கோபம் வெளியிலிருந்து நம்முள் வருவதைப் பார்க்கலாம். அதனால் தடுக்கலாம், அதனால் கோபம் மறையும்.

சாந்தம், அன்பு என்பவை மனிதனிடமும் உள்ளவை. இவற்றுக்கு தெய்வத்தின் திறன் ஏற்பட்டால் அவை அளவு கடந்தவையாக (infinite peace, infinite love) மாறி தெய்வத்திற்குரிய சாந்தமாகவும், தெய்வீக அன்பாகவும் ஆகின்றன. அவையிருந்தால், கோபம் தானே கரைந்து விடுகிறது. சாந்தமானவர்களுக்கு வரும் கோபம் சீக்கிரத்தில் மறைந்து விடுகிறது. அன்பானவர் மீது வரும் கோபமும் நீடிப்பதில்லை.

கடுமையான சொல், கோபம் போன்றவை மனிதனுடைய வீரியகுணங்களால் உருவானவை. அவை உடலில் ஆழ்ந்து பதிந்திருப்பதால், அவற்றை மாற்றுவது கடினம். விரதத்தாலோ, மனஉறுதியாலோ அவற்றை வெல்ல முடியும். அது சிலாக்கியம். இதை விரைவாகச் செய்ய முடியாவிட்டால், அதற்காக மனம் ஓடிந்துவிடக்கூடாது. சைத்திய புருஷனாக ஆன்மாவைத் தொடுவதும், இறைவனை நம்முள் காண்பதும், இது போன்ற

குறைகளை - கடும் சொல், கோபம் - அழிப்பதைவிட எளிது. ஆன்மாவைத் தொட்டு நம் வாழ்வின் ஆட்சியை அதன் கீழ் கொண்டுவந்து விட்டால், இக்குறைகள் தானே கரைய ஆரம்பிக்கும்.

கோபம் ஒருவரை வந்து ஆட்கொண்டால் என்ன செய்வது என அன்னை விளக்குகிறார். அமைதியாக இருந்தால் கோபம் நம்மை அசைக்க முடியாது என்பது ஓர் ஆன்மிக உண்மை. அமைதி உள்ளுணர்வுக்கு வலிமை அளிக்கிறது. வலிமை பெற்ற உள்ளுணர்வால் கோபத்தை அழிக்கமுடியும். அமைதியால் கோபத்திலிருந்து விலக முடியும், கோபத்தை விலக்க முடியும், ஆனால் அழிக்க முடியாது. இம்முறைகள் எல்லா உணர்வுக்கும் பொதுவானவை. 10 சந்தர்ப்பங்களில் 9 முறை பலிக்கும், 10 முறையும் பலிப்பதில்லை என்றால் அது முறையின் குறையல்ல. முறைக்குரிய அனைத்து நிபந்தனைகளையும் நாம் பின்பற்றுவதில்லை என்பதால் 9 முறை பலிக்கின்றது. ஓர் உணர்வுக்கு வடிவம் கொடுத்தால் அந்த வடிவம் உயிர் பெறுகிறது. அந்த வடிவத்தை அழித்தால் அந்த உணர்வு அழியும் என்பது உண்மை. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய மனைவியின் படம் சுவரில் மாட்டியிருந்தது கீழே விழுந்து உடைந்ததைக் கண்டு பகவான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மனைவி இறந்துவிட்டதாகத் தந்தி வந்தது. அவருடைய உயிர் பிரிவதை, சுவரிலிருந்து விழுந்த படம் குறிக்கின்றது.

கோபம் ஒருவரை ஆட்கொண்டபோது அன்னை அவரை ஒரு தனி இடத்திற்குப் போகவேண்டும் என்கிறார், “நான் ஒரு வார்த்தையும் பேசப் போவதில்லை. எதையும் இந்நிலையில் செய்யப் போவதில்லை” என்ற சங்கல்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஆடாமல் அசையாமல் உட்கார்ந்து விட்டால், உட்கார்ந்த பின் கோபம் வெளியிலிருந்து வருவதைக் காண முயன்றால், அமைதியாக இருப்பதால் கோபம் நம்மிலிருந்து பிரிந்து தெரியும். ஒரு பேப்பரில் கோப உணர்ச்சிகளை எழுதினால், எழுதி முடிந்தவுடன் கோபம் மறைந்துவிடும் என்கிறார் அன்னை. கோபத்தை வெல்ல ஒரு சங்கல்பம், உடலும் உணர்வும் கட்டுப்பட்ட அமைதி, கோபத்தை நம்மிலிருந்து பிரிக்கும்

முயற்சி, கோப உணர்ச்சிக்கு வரிவடிவம் கொடுப்பது என்பதே இம்முறை. 10ல் 9 தரம் பலிக்கும். கோபம் மறையும்.

கோப உணர்வு வெளியிலிருந்து வருவதைப் போல் subconscious நம்முள் புதைந்துள்ள இருண்ட உணர்விலிருந்தும் பொங்கி வரும். இதைக் கட்டுப்படுத்துவது வெளியிலிருந்து வருவதைக் கட்டுப்படுத்துவதைவிட சிரமம். அதற்குரிய முதல் நிபந்தனை ஒன்றுண்டு. நாம் வேறு, நம் கோபம் வேறு என்று பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு ஜுரம் வந்தால் நாமே ஜுரம் என நினைப்பதில்லை. ஆனால் கோபம் வந்தால், நாம் வேறு, நம் கோபம் வேறு என்று நினைக்கக் கூட முடியாத அளவு அத்துடன் ஒன்றிப் போகிறோம். அப்படியின்றி, நம்முள் கோபம் எழுவதை தலைவலி எடுப்பதைப் பார்ப்பதைப் போல், பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும், பிரித்துப் பார்க்கவில்லை என்றால், நாம் கோபத்தோடு ஒன்றிப்போய் நாமே கோபமாகி விடுகிறோம். அதன் பின் கோபத்தை வெல்லும் திறன் நமக்கிருப்பதில்லை. நாம் நம் மனதில் கோபத்திலிருந்து பிரிந்து, தனித்திருக்க வேண்டும். மனத்திலுள்ள அமைதியையும், ஒளியையும் கோபத்தின் மீது பொழிய வேண்டும். கோபம் தணிந்து மறையும். அத்துடன் சேர்ந்துவிட்டால், அதை வெல்லும் திறன் போய் விடும்.

எஸ்டேட் முதலாளி நெருக்கடி காரணமாக எஸ்டேட்டை விற்று விட்டார். வாங்கியவர் அந்த எஸ்டேட்டை நிர்வாகம் செய்யும் திறமையுள்ளவரை எளிதில் கண்டு பிடிக்க முடியாது என்று அறிந்து, விற்பவரே எஸ்டேட்டை ஒரு வருஷகாலம் நிர்வாகம் செய்ய ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டார். விற்றவரும், வாங்கியவரும் ஒரு வருஷம் பழகியதில் உயர்ந்த நண்பராகி விட்டபடியால் தொடர்ந்து அதே நிலை பல வருஷம் நீடித்தது.

ஓர் அசந்தர்ப்பம் நடந்து விட்டது. நடந்த விஷயம் சிறியது. குறுக்கேயிருந்தவர்கள் பேச ஆரம்பித்ததால், சிறு விஷயம் பெரியதாகி, மானப்பிரச்சினையாகிவிட்டது. விற்றவர் மானேஜராக இருக்கிறார். அவர் அன்னை பக்தர். அவருடைய சொத்து போய்விட்டது. இப்பொழுது மரியாதைக்கும் ஆபத்து

என்பதால், அவர் கோபமிகுதியால் எதையும் செய்யும் நிலையில் இருந்தார். ஆனால் எதையும் செய்யவில்லை. வாங்கியவருக்கு தினசரி இரண்டு கடிதங்கள், தந்தி, டெலிபோன் மூலமாக வதந்திக்கேயுரிய அனைத்து செய்திகளும் போய்க் கொண்டிருந்தன. எஸ்டேட்டிலிருந்து அவர் இருப்பிடம் 400 மைல். அவர் நிலை கலங்கியுள்ள பொழுது எஸ்டேட்டை நாளை கொளுத்தப் போகிறார் என்ற 'செய்தி' கிடைத்தது.

பக்தர் கொந்தளிப்பான தன் மனநிலையை ஆசிரமத்திற்கு எழுதி தான் தன் நிலையிலில்லை என்பதை விளக்கியிருந்தார். கோபப்பட நமக்குரிமையில்லை. தவறு எவருடையதாக இருந்தாலும் கோபம் விலக்கப்பட வேண்டியது, என்று பதில் வந்தது. 400 மைல் பிரயாணத்தை 70 மைல் வேகத்தில் முதலாளி நெருப்பை மடியில் கட்டிக்கொண்டு முடித்து எஸ்டேட் பங்களாவில் நுழைவதற்கு முன் ஆசிரமத்திலிருந்து பதில் அன்பருக்குக் கிடைத்துவிட்டது.

அன்பர் முதலாளியை அன்புடன் வரவேற்றார். முதலாளிக்கு எதுவும் புரியவில்லை. 'செய்தி'களை அனுப்பிய வர்களைக் கேட்டார். நாங்கள் சொன்னதெல்லாம் உண்மை. புலியாகத்தான் இருந்தார் மானேஜர்; இன்று ஒரு கடிதம் வந்தது. அதன் பிறகு அமைதியாய் விட்டார். என்ன என்று புரியவில்லை என்றார் 'செய்தி'களை அனுப்பிய கணக்குப்பிள்ளை.

கோபம் பொல்லாதது. அடக்க முடியாதது என்பது உண்மை. அன்னையின் அருள் முன்பு அது அடங்கும், அழியும் என்பதும் உண்மை.

தங்கள் கோபத்தை அடக்க முடியாத முன்கோபக் காரர்களுண்டு. இவர்கள் பக்திமான்களாக இருப்பதுண்டு. யோக முறைகளைப் பின்பற்றுவவர்களாக இருப்பதும் உண்டு. பக்தியாலோ, நிஷ்டையாலோ உயர்ந்த தெய்வீக சக்தியை இவர்கள் பெறுவதும் உண்டு. தெய்வீக சக்தி உள்ளே வந்தவுடன் இவர்களுடைய குறையான முன்கோபம் அழியும் என்று எதிர்பார்ப்பது வழக்கம். ஆனால் அதற்கு எதிரான பலன் இருக்கும். பாத்திரம் கறைபடிந்ததாக இருப்பதால், அமிர்தத்தை

அதனுள் ஊற்றினாலும், அமிர்தம்தான் கெட்டுப் போகுமே தவிர, பாத்திரத்தின் கறை அமிர்தத்தால் அழிவதில்லை. பெரிய சக்தி, பெரிய வேகம் உள்ளே வந்தவுடன் இவருடைய முன் கோபம் தீவிரமாகும். ஒருவர் ஆன்மிக முன்னேற்றம் பெற தெய்வீகசக்தி உதவ வேண்டுமானால் அதைப் பெறுமுன் அவர் ஆத்மா தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும்.

கோபம் கெடுதல் செய்யும், வேகமும் அதற்குரியதைச் செய்யும். ஆர்வமாகப் பேசும்பொழுது, யோசனை இல்லாமல் சில வார்த்தைகளைச் சொல்கிறோம். அவை நல்லவையாகவும் இருக்கும், கெட்டவையாகவுமிருக்கும். வேகம் இருப்பதால் அவை பலிப்பதுண்டு. அரசியலில் சேவையாகவே வாழ்நாளைக் கழித்தவர் அறுபது வயதில் சலிப்பாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் சேவை பெரியது. அவர் வாழ்நாளில் பலனாகப் பெற்றது எதுவுமில்லை. நிலையான சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லை. கேட்டுக் கொண்டிருந்த நண்பர் அவரைத் தேற்ற வேண்டி, “போனதைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள். இனியும் இந்த ஊர் முனிசிபல் சேர்மனாக வேண்டியவர்கள் நீங்கள்” என்றார். அவருடைய ஆயுசில் எத்தனையோ முனிசிபல் எலக்ஷன் நடந்தது. அதிலெல்லாம் தொண்டராகவே பணியாற்றினார். கௌன்சிலராக நின்றதுமில்லை. நண்பர் சொல்லியதை காது கொடுத்தும் அவர் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. 4 ஆண்டுகளுக்குப் பின் முனிசிபல் கௌன்சிலைக் கலைத்து விட்டார்கள். பிறகு சர்க்காரே ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்தார்கள். புதிய அரசியல் நிலைமையில் இவரை கமிட்டி மெம்பராக நியமனம் செய்தார்கள். ஏதோ ஒரு வகையில் கவுன்சில் மெம்பராகி விட்டார் தொண்டர். நண்பர் வாக்குப் பலித்து விட்டது.

ஒருவர் தன் சிறிய தாயாரிடம் சென்று அவருடைய தங்கச்செயினை வாங்கி வந்து அடகு வைத்திருந்தார். மீட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ஏலம் போய்விடும் போலிருந்த நிலைமையில் சிறிய தாயார் நகையை மீட்டுக் கொடுக்கச் சொல்லி வற்புறுத்தினார். மீட்கப் பணம் இல்லை. அவருக்கு எரிச்சல் வந்தது. உனக்கு என்ன, குடும்பமில்லை. எதற்கு நகை உனக்கு? என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே. எங்கேயாவது போய் விழுந்து

சாவு என்றார். நகையில்லாமல் அவர் திரும்பப் போய் விட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் அந்த அம்மையார் ஒரு மகானைப் பார்த்து விட்டு அவர் ஆசிரமத்திலிருந்து அருகிலுள்ள ஊருக்கு நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். மயக்கம் வந்து விழுந்தார். அங்கேயே உயிர் போய் விட்டது. எவருமில்லாமல் அனாதையாகக் கிடந்தார். அக்கா மகனுடைய வாக்கு பலித்து விட்டது.

சாபமிடுவது போல் பேசுவது கன்னத்தில் அறைவதை விட மனிதனுக்குத் தீங்கு செய்யக்கூடியது என்கிறார் அன்னை. நாம் யோசனையில்லாமல் வேகமாகப் பேசும் சொல் நல்லதானாலும், கெட்டதானாலும், பல சமயம் பலிப்பதுண்டு என்கிறார் அன்னை. ரோஷக்காரரிடம் ஒருவர் கடுமையாகப் பேசி விட்டால், ரோஷக்காரர் வயிற்றைக் கலக்கும், இதயம் துடிக்கும், என்கிறார் அன்னை. கடுமையான சொல்லில் தீயசக்தி கலந்திருப்பதால் இப்பலன் வருகிறது. வலிமையுடையவர்கள், அதுவும் உணர்வில் வலிமையுடையவர்கள், தன் அடக்கத் துடனிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுடைய சுடுசொல், கடும் சொல் பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும்.

உணர்வு அறிவைப்போல் நிதானமுடையதல்ல. தனக்குப் பிடித்ததை அது அதிகமாக விரும்பும். பிடிக்காததை அதிகமாக வெறுக்கும். பொதுவாக மனிதர்கள் பிறரைத் திட்டுவார்கள், பிறர் திட்டினால் கேட்டுக் கொள்வார்கள். உணர்வே உயிர் என்பவர்கள் தங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களை வாய் ஓயாமல் திட்டுவார்கள். பலநாள் தன்னைத் திட்டுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் ஒரு கேள்வி திரும்பக் கேட்டால், எப்படி நீ என்னைக் கேட்கலாம் என படையெடுத்துக் கொண்டு போர் தொடுப்பார்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் நான் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் திட்டுவேன். என்னை யாரும் எதுவும் சொல்லக் கூடாது என்ற நியாயம் பேசுபவர்கள் இவர்கள். இவர்களுடைய உணர்வு எப்பொழுதும் பதட்டத்துடனிருக்கும். ஒரு சொல் காதில் விழுந்து விட்டால், அது உணர்வை எட்டியவுடன் அங்கு ஒரு பூகம்பம் கிளம்பும். எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை என்பது இவர்கள் நிலை.

சுபாவம் நாணயம் (coin) போன்றது. நாணயத்தில் தலை, பூ என இரு பக்கங்களுண்டு. ஒரு பக்கமுள்ள நாணயம் இல்லை. விஸ்வாசமுள்ளவனிடம் துரோக குணமிருக்கும். ஓர் உயர்ந்த குணமுள்ளவனிடம், அதற்கெதிரான தாழ்ந்த குணமும் இருக்கும் என்கிறார் அன்னை. ஒன்றில்லாமல் மற்றது இருக்க முடியாது. வெளிப்படையாக இல்லை என்றாலும் மறைந்திருக்கும்.

(Vital power) உணர்வின் சக்தி, பிராணனுடைய சக்தியாகும். தைரியம், வீரம், வேகம் போன்றவை உணர்வின் சக்தி. தைரியமுள்ளவனுக்கு அனைவரும் அடங்குவர். தைரியம் சுத்தமாகவும் நிதானமாகவும் இருக்கக் கூடும். பிராணசக்தி சீரழிவதால் ஏற்படும் குணங்களில் ஒன்று கோபம். தைரிய முள்ளவனுக்கு எந்தக் காரியமும் நடக்கும். தைரியம் குறைவாக இருந்தால், பல காரியங்கள் கூடிவரும். மற்றவை கெட்டுப்போகும். தைரியத்தால் சாதிக்க முடியாததை கோபத்தால் சாதிக்க முயல்வது இயற்கை. நான் நல்ல முறையில் கேட்கின்றேன், எனக்குச் சேர வேண்டியதைக் கொடுத்துவிடு என்ற தைரியசாலிக்கு அவன் வார்த்தை பலிக்கும். அவனுடைய சொல்லுக்குச் சக்தியிருக்கும். எதிரி அடங்குவான். போதிய தைரியமில்லாதவன் நல்ல முறையில் கேட்கின்றேன், கொடுக்காவிட்டால் எனக்குக் கோபம் வரும், நான் என்ன செய்வேன் என்று சொல்ல முடியாது என்கிறான். வலிமை குறைந்த நிலையில் நிதானமாகச் சாதிக்க முடியாதவன் வேகத்தாலும், வன்முறையாலும் சாதிக்க முற்படும்பொழுது கோபம் உற்பத்தியாகிறது.

வன்முறை எதுவானாலும் அது பலஹீனம். பலஹீனத்தின் அறிகுறி, பயங்கரவாதிகள் வன்முறையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். தெம்பில்லாதவன், திறனில்லாதவன், சாதிக்க முடியாதவன் தன் பலஹீனத்தை வன்முறையால் வெளிப்படுத்துகிறான். அது போன்ற வன்முறையிலொன்று கோபம்.

கோபம் வந்தபிறகு தன் கோபம் நியாயமானது என்று நினைப்பவருண்டு. தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் முறை இது. கோபம் அறியாமையின் சின்னம், குருட்டுத்தனமானது,

அசுரனைச் சார்ந்தது, ஆன்மாவுக்கு எதிரியானது. எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் கோபம் நியாயமானது என்று பேசமுடியாது.

பழிவாங்கும் மனப்பான்மையும், கோபமும் மறைந்த சமுதாயத்திற்குரியவை. இனி மலர இருக்கும் சமுதாயத்திற்குப் புறம்பானவை. எதிரியைப் பழிவாங்காமல் விட்டுவிட்டால், அவன் சும்மா இருக்கமாட்டான். நாளைக்கு மீண்டும் நம்மை அழிக்க முயல்வான். அதனால் அவனுக்கு மனதில் பயம் ஏற்படும்வரை தண்டனை கொடுத்தால்தான் நாம் நிம்மதியாக இருக்க முடியும் என்பது சமுதாயத்தின் கொள்கை. அது பழைய சமுதாயத்திற்கு சரி. அந்தச் சமுதாயத்திற்கு கோபம் அவசியம். கோபமில்லாமல் பழி வாங்க முடியாது. இனிவரும் சமுதாயத்திற்கு இவையிரண்டும் உதவா.

கோபம் திடீரென்று வருகிறது. ஒருவருடைய கோபம் அடுத்தவரை தொத்திக் கொள்ளும். எவரிடமிருந்து வராவிட்டாலும் (atmosphere) எங்கிருந்தோ வரும், திடீரென்று உள்ளிருந்து உன்னைக் கிளப்பும். அது கிளம்பிய பின் உன்னால் எதுவும் செய்யமுடியாது. நீ அதற்கு அடிமை. நம் உடல் மற்றவர் உடலிலிருந்து வேறுபட்டது என நாம் நினைக்கின்றோம். அவையிரண்டும் ஒன்றே என்கிறார் அன்னை. சிறு துளிகள்போல் ஒருவருடலிலிருந்து உற்பத்தியாகும் அதிர்வு அலைகள் மற்றவருடலில் பட்டு உள்ளே செல்கிறது என்கிறார். அதனால்தான் சூட்சுமமானவர்கள் கோபம் தூரத்தில் வரும் பொழுதே கண்டு கொள்கிறார்கள்.

ஆவி உலகம், உணர்வுலகத்துடன் கலந்துள்ளது. அதில் ஆயிரக்கணக்கான சிறு தேவதைகளுண்டு. நம்மிடமிருந்து எழும் வேகம், கோபம், தாபம், தீவிரம் ஆகியவை இத்தேவதைகளுக்கு விருப்பமான விருந்து. இந்த விருந்தை அடிக்கடி பெற அவை கம்பியில்லாத் தந்தி மூலம் நமக்குச் செய்தி அனுப்பி நம் கீழான உணர்ச்சிகளைக் கிளப்ப முயல்வார்கள். அது நுழையுமுன் நாம் விழிப்போடு அதை மறுத்துவிட்டால் தப்பினோம். என் கோபத்தை கிளப்பாதே. எனக்குக் கெட்ட கோபம் வரும் என்று நாம் சொல்லும்பொழுதே அதற்கு இடம் கொடுத்துவிடுகிறோம்.

இடம் கிடைத்தால் அவை நுழைந்து விடும். நுழைந்து விட்டால் ஆழமாக நம்முள் சென்று பதுங்கிக்கொள்ளும். அப்பொழுது தான் என் வயிற்றைக் கலக்குகிறது என்பார்கள். வயிறு, நாபிதான் அவைகளுக்குரிய இடம். இதைத் தடுக்க வழி என்ன? என்றும் உள்ளது ஒரே வழி தான்; பொறுமை, நிதானம், உண்மை, நல்லெண்ணமிருந்தால் இத்தேவதைகள் நம்மைத் தீண்டாது. இன்றில்லை என்றாலும், என்றோ ஒரு நாள் நமக்கு வெற்றியுண்டு.

முன் கோபமே உன் சுபாவமானால், “இனி நான் கோபப்படமாட்டேன்” என்ற முடிவு உனக்குப் பயன்படாது மற்றவர்களுக்குப் பயன்படலாம். அதைவிடக் கோபம் என்னுடையதல்ல. அது உலகெங்கும் உலவும் உணர்வு. எனக்குச் சொந்தமானதல்ல. எல்லோருக்கும் சொந்தமானது. என் ஜீவனின் கதவை நானே திறக்காதவரை கோபம் என்னுள் நுழைய முடியாது என்று நமக்கு நாமே சொல்லிக் கொண்டால் அது உதவும். அதை விட்டு விட்டு இது என் சுபாவம், என்னுடன் பிறந்தது கோபம் என்று நீ கருதினால், நீ அதை ஏற்றுக்கொள்கிறாய், நீ ஏற்றுக்கொள்வதால் அது உன்னை விட்டு லேசில் போகாது. எல்லா உணர்வுகளும் உலகில் பொதுவாக உதவுகின்றன. காற்றில் T.B. கிருமிகள் இருப்பதைப் போல், உணர்வு அலைகள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் நம்முள் நுழைந்து விடுகின்றன. நுழைவதால் மட்டும் T.B. வந்துவிடாது. நம் உடல் நிலை T.B.க்கு இடம் கொடுத்தால் தான் அக்கிருமிகளுக்கு வேலை. அதே போல் கோபம் நம்முள் நுழைந்தாலும், நம் மனநிலை அதற்கு இடம் கொடுத்தால்தான் கோபம் தன் ஆட்சியைச் செலுத்த முடியும்.

கோபத்தை இந்த ஒரு முறையால்தான் வெல்லலாம் என்பதில்லை. ஓர் ஆசையை மறுத்து அதை வெல்லலாம் அல்லது அதிக அளவு ஆசையை அனுபவித்து விட்டால் அது அழியும். அதே போல் அளவு கடந்து கோபம் வருபவரைப் பார்த்து எத்தனை முறை கோபித்துக்கொள்ள முடியுமோ, எந்த அளவுக்கு கோபப்பட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உன் கோபத்தை வெளிப்படுத்தினால் அது தீர்ந்து அழிந்துவிடும் எனலாம். அதுவும் ஒரு முறை.

முழுவதும் கோபத்தை அடக்கியும் வெல்லலாம். அதுவும் ஒருமுறை. ஆனால் எவ்வளவு நாள் அடக்கினாலும், ஒருநாள் கவனமில்லாமலிருந்தால் கோபம் உடனே வெளிப்படும்.

ஒருவருக்குப் பயன்படும் முறை அடுத்தவருக்குப் பயன்படாது. கோபத்தை தீரும்வரை வெளிப்படுத்துவதை விட அடக்கி ஆள்வதைவிட, அதைப் புரிந்து கொண்டு, அதனின்றி, விலகி, சாந்தத்தாலும், ஒளியாலும் அதைக் கரைத்தால் இனி அது வராது. சீக்கிரமாக அழியும். வேரோடு அழியும். இது அன்னை முறை. முறை எதுவானாலும் விழிப்புணர்வு வேண்டும். அது இல்லாமல் எந்த முறையும் பயன்படாது.

(Mother's consciousness) அன்னை என்பது, அவருடைய ஜீவியம், அவருடைய சக்தி; அவர் நம் சூழலில் வருவது, அதன் இனிமை மனித உணர்விலில்லாதது. இயல்பாக சக்திவாய்ந்த நல்லெண்ணமாக செயல்படும் தன்மையுடையது. இதன் ஸ்பரிசம் தெய்வத்தின் கருணை, நம்மீது இதன் பார்வை பட்டவுடன் இதமான நிறைவு ஜீவனிலிருந்து எழுந்து கரணங்களையும், செயல்களையும் நிரப்பும் வகையில் பரவுகிறது. அன்னையை அறிந்தபின் அவரை அடைய மனம் விழுகிறது. அருளெனும் வித்து முளைத்து அன்பு எனும் செடியாகும். அகவுணர்வில் தெய்வத்திருவுள்ளம் மலர்கிறது. மனிதனின், உயர்ந்த பண்புகளும் இம்மலர்ச்சிக்கு விலக்கு. தாழ்ந்த குணங்கள் தடை, கோபம் போன்ற எந்தச் சிறுமையும் இம் முளையைக் கருக வைக்கும். கட்டை விரல் பருமனுள்ள ஆத்மாவை அனந்தனுக்குச் சொந்தம் என உணர்த்தும் அன்னை ஜீவியம் நம்முள் வர தீயசக்தியின் தீண்டலுக்குரிய சிறுமைகள் கனவிலும் களையப்பட வேண்டும். அவை கரைந்து மறைய வேண்டும்.

கோபத்தைக் களையும் வழிகள் பல. எளிய முறையிலிருந்து கடினமான விரதம் வரை பல முறைகள் உண்டு. கோபத்தின் நிலைகள் பல. ஒரு க்ஷணம் தோன்றும் எரிச்சல் மனத்தைத் தொட்டு மாறிய நிலையான வேதனை, சிறிய இன்பத்தை விரும்பித் தொடர்ந்து நாடியதால் அது மாறி துன்பமாகி ஜீவனை பதைபதைக்கும்படி செய்த நிலை, அடக்கமுடியாத

ஆத்திரம், உயிரையே கொடுக்க முன்வரும் கொந்தளிப்பு, மானம் போகும் நிலையில் ஆத்மாவே தழலாக எரிந்து நிற்கும் ரௌத்திரம் போன்ற பல நிலைகளில் கோபம் இருப்பதால் அவற்றை அழிக்கும் முறைகளும் பல நிலைகளிலுள்ளன.

1. கோபத்தை நிரந்தரமாக வேரோடு அழிக்கச் சிறந்த வழியொன்றுண்டு. அது கோபாக்கினியானாலும் பலிக்கும். அது மனத்தின் தூய்மையான உண்மை. கோபம் குறையானது என்பதை மனம் உணர்ந்து, அந்த உண்மையை மனதார ஏற்றுக் கொண்டு, கோபத்தின் சூட்சுமமான பிறப்பு, இருப்பு, வளர்ப்பு ஆகியவற்றை அறிந்து, தீவிரமாக அன்னையிடம் முறையிட்டு “இதை வேரோடு களைய வேண்டும்” என்று இடைவிடாத பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டால், 50 வருஷமாக ஆட்டிப் படைத்த பேய் 50 மணி நேரத்தில் மறையும்.
2. கோபம் குணத்திற்கு மட்டும் உரியதாக இருக்கலாம். குணத்தின் குறையாகச் சிலருக்கு அமைவதுண்டு. உடல் அமைப்பின் குறையால் ஏற்பட்டதாக இருக்கும். குணத்தில் குறையில்லாமல், பிறப்பில் உடல் குறையால் ஏற்பட்டதாகவுமிருக்கும். அது போன்ற குறை பிரார்த்தனையால் எளிதில் விலகும்.
3. இவை போக பல்வேறு வகைப்பட்ட கோபங்களுண்டு. ஒவ்வொரு வகையான கோபத்திற்கும் ஒருவகை பிறப்பு இருக்கும். பிறப்பைக் காணுதல் அவசியம். கண்டபின் அதிலிருந்து விலக வேண்டும். விலகியவுடன் கோபத்தின் வேகம் போய்விடும். பிறப்பின் காரணத்தை ஆராய்ந்தால் ஆராய்ச்சி விளங்கினால், கோபம் பலமிழந்துவிடும். அதன்பின் தீவிர பிரார்த்தனை கோபத்தை அழிக்கும்.

முறை எதுவானாலும் கோபம் அழிய வேண்டும் என்ற உண்மையான முயற்சி அவசியம். மனத்தின் உண்மைக்குப் பலன் உண்டு. உண்மைக்கு மட்டுமே பலன். அதனால் உள்ளத்து உண்மையை நாடுபவர்க்கே இம் முறைகள் பலிக்கும்.

கோபம் நம்முள் ஏற்பட காரணமாயிருப்பவைகளில் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறேன்.

- (a) பரம்பரையாக வந்த குணம்
- (b) எந்த வகையிலும் ஒழுங்கில்லாத வீட்டின் சூழ்நிலை
- (c) சீரழிந்த குணநலம்
- (d) அவசரம் சீக்கிரத்தில் காரியத்தை முடிக்கும் என்பது போன்ற தவறான கருத்தை ஆழ்ந்து நம்பும் குணம்
- (e) திறமையற்றவனின் பேராசை
- (ஃ) தவறான நம்பிக்கையின்மீது எழும்பும் வாழ்க்கை என்னும் கட்டிடம்
- (g) அன்பிற்குரியவரை அதிகாரம் செய்யும் எண்ணம்
- (h) பணிவுக்குரியவரிடம் பதவிக்குரிய அதிகாரத்தை செலுத்த விழைதல்
- (i) பிறப்பிலுள்ள ரோஷம்
- (j) உடற்கூறினால் ஏற்படும் ரோஷ மனப்பான்மை
- (k) தாழ்வு மனப்பான்மை
- (l) வறுமை
- (m) இயலாமை
- (o) பெரிய நகரத்தில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்
- (p) கண் மூடித்தனம்
- (q) தன்பிறப்பு, வளர்ப்பு, ஜாதி, குலம், உத்தியோகம் இவற்றைப் பற்றிய தவறான அதிகமான நினைவு
- (r) காரணம் புரியாமல் உள்ளிருந்து எழும் கோபத்தி
- (s) திறமையேயில்லாதவன் பெற்ற ஒரு திறமை
- (t) அகங்காரம்

காரணம் எதுவானாலும், உண்மையாக நம் கோபத்தின் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, ஆத்மசமர்ப்பணத்தால் அதன் வரலாற்றை அன்னையிடம் தினமும் சொல்லிவந்தால்,

கோபத்தின் தீவிரம் குறைந்து நாளாக நாளாக மறைவதைக் காணலாம். இனி கோபப்படக் கூடாது என்ற சங்கல்பம் இதற்குத் துணை நிற்கும்.

அன்னை நூற்றாண்டு வெளியீடாக 15 வால்யும் 1978ல் வந்தது. 16ம் வால்யும் சமீபத்தில் வெளிவந்தது. 17ம் வால்யும் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. இவற்றின் பின்னால்தான் (index) உள்ள குறிப்பில் கோபமும், கோபம் சம்பந்தப்பட்டவைகளும் காணப்படும். சுமார் 200 அல்லது முன்னூறு இடங்களில் அவற்றைக் காணலாம். அவற்றையெல்லாம் நிதானமாகப் படிப்பதே ஒரு விரதம், யோகம் எனவும் கூறலாம். அது உதவும், முக்கிய கருத்துக்களை மட்டும் மேலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

* * *

19. சூட்சுமம்

புதிய தம்பதிகளுக்குள் சண்டை வந்து மனைவி தூக்கு மாட்டிக் கொள்ள முயன்றாள். கணவன் பதறிப் போய், பெரும் பாடுபட்டு, சமாதானம் செய்து சமாளித்தான். இனி சண்டையிடுவதில்லை என முடிவு செய்தான். கொஞ்சநாள் கழித்து சண்டை வந்தது. தூக்கு மேடையும் மீண்டும் வந்தது. கணவன் நிலையிழந்தான். அடிக்கடி இது போல் நடந்ததால் அவனுக்குப் பயித்தியம் பிடிக்கும் போலிருந்தது. நிரந்தரமாக tension படப்படப்பேற்பட்டது. அடுத்தமுறை சண்டை வந்தபொழுது, அவள் தூக்கு மேடைக்கு தயாரானாள். அவன் தன்னையறியாமல் சத்தம் போட ஆரம்பித்தான் “நீ இறந்தால் எனக்கு நிம்மதி” என்றான். ஒருவாறு சண்டை ஓய்ந்தது. அவனுக்கு படப்படப்பு பதட்டம் போய் விட்டது. தனக்குத் தெரிந்த பெரியவரிடம் யோசனை கேட்டான். “இனி உன் மனைவி சண்டை போட மாட்டாள். போட்டாலும் தூக்கு மாட்டிக் கொள்வதாகச் சொல்லமாட்டாள்” என்றார். அவனால் நம்ப முடியவில்லை. அதன் பிறகு அவன் மனைவி தூக்கு போட்டுக் கொள்வதை மறந்து விட்டான்.

மனைவி தூக்குப் போட்டுக் கொள்வாள் என்பதை அவனால் தாங்க முடியவில்லை என்பதை அறிந்து, அவள் அவனை பயமுறுத்துகிறாள் என்பதை அவன் அறியவில்லை. வாய் தவறி அவன் சொன்ன சொல் அவனுக்கு விஷயம் புரிந்துவிட்டது என்று அவளை நம்பவைத்தது. தன் ஆர்ப்பாட்டத்தை நிறுத்தினாள். இதைத் தெரிந்து செய்யும் மனைவியும் உண்டு, தெரியாமல் செய்பவர்களும் உண்டு. இதே ஆர்ப்பாட்டத்தைச் செய்யும் கணவனும் உண்டு.

எப்படிச் செய்தாலும், அடுத்தவர் மனம் பதறும்வரைதான் இந்தப் பயமுறுத்தல் பலிக்கும். மனம் பதறாவிட்டால்,

பயமுறுத்தல் பலிக்காது. சண்டை நடக்கும் பொழுது கணவனுக்கு நிதானமிருக்காது, மனைவி இறந்து விடுவாள் என்ற பயம் மேலிட்டிருக்கும். அது இருக்கும் வரை ஆர்ப்பாட்டம் அடங்காது. இதுபோன்ற சமயத்தில் இதன் சூட்சுமத்தை அறிந்து, மனத்தை அதிலிருந்து விலக்கினால், தூக்குப் போட்டுக்கொள் என்று சொன்னாலும், அதைக் கண்டு நடுங்காமல் இருந்தாலும், அடுத்த நிமிஷம் ஆர்ப்பாட்டம் அடங்கும். இதுபோன்ற நிலையை அனுபவித்தவர்களுக்கு இது எளிதில் புரியும்.

வாழ்வில் பல நிலைகளில் அதுபோன்ற சூட்சுமம் உண்டு. அவை புரிந்தால் மனிதனுக்கு வாழ்வின் அப்பகுதி முழுவதுமாக அடங்கும். அரசியல், தொழில், நிர்வாகம், பெரிய குடும்பம் ஆகிய இடங்களில் இந்த அறிவு பெரிதும் பயன்படும். சாதாரணமாக ஒருவர் இது போன்ற பல சூட்சுமங்களை அறிந்திருந்தால், அப்பகுதிகளிலிருந்து எந்தப் பிரச்சினையும் அவருக்கு எழாது. சூட்சுமத்தின் அடுத்த பகுதியும் உண்டு. அது இல்லாத வாய்ப்பை உற்பத்தி செய்வது. அந்நிலையை பூரணமாக அறிந்தால், அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதிர்ஷ்டத்தின் நுணுக்கங்களை முழுவதும் அறிந்தால், மனம் தன்னலமற்ற பெருந்தன்மையும் பெற்றிருந்தால், அந்த அறிவின் மூலம் பிறருக்கும் அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

இன்று இது உலகிலில்லாத புதிய ஞானமில்லை. நெடுநாளாக மனிதன் அறிந்ததே இது. ஆனால் ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்கவும், பிறரை அழிக்கவும் முற்படும் இடங்களில் இந்த ஞானம் செயல்படுகிறது. இதை அறிந்தவர்களை கெட்டிக்காரன், சாமர்த்தியம் என்று சொல்வார்கள். அதனால் அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள். ஆபத்தான நபர்களாக அவர்களைக் கருதுவார்கள். சூட்சுமம் ஆபத்தானதல்ல. அதை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதைப் பொறுத்து ஆபத்தை விலக்குவதா, வாய்ப்பையும் அதிர்ஷ்டத்தையும் உற்பத்தி செய்வதா, ஆபத்தை விளைவிப்பதா என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். சூட்சுமம் கருவி. கருவிக்கு நல்ல குணமோ, கெட்ட

குணமோ இல்லை. குணம் மனிதனுக்குண்டு. நல்ல மனிதனுக்குப் பெரிய சேவை செய்யும் கருவி இது.

10 வயது குழந்தை பள்ளிக்குப் போக மறுத்து அடம் செய்தாலும், ரஷ்யாவைப் போல் நாடே நிலைகுலைந்து நின்றாலும், பஞ்சாபைப் போல் அமளியாக இருந்தாலும், நம் நிலைக்கு அளவு மீறிய வரன் வந்து கலைந்தாலும், அப்படிப் பட்ட வரனை வரவழைக்க வேண்டுமென்றாலும், எந்தக் காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமென்றாலும், அதற்குரிய சூட்சுமம் ஒன்றுண்டு. அனுபவத்தாலும், நுணுக்கத்தாலும் விவேக முடையவர்கள் இவற்றைச் சந்தர்ப்பம் வரும் பொழுது பயன்படுத்தும் திறமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதை ஒரு சாஸ்திரமாக (subject) எழுதும்படியான ஞானம் இருப்பதில்லை. அந்த ஞானத்தின் ஓரிரு இயல்புகளை விளக்கும் கட்டுரை இது. அன்னையின் கல்வியின் (Mother's education) முக்கிய பகுதி observation வாழ்வை கூர்ந்து கவனிப்பது. இந்த சூட்சுமம் அதில் ஒரு பகுதி.

கணவனும் மனைவியும் திருமணமாகி சுமார் 10, 15 வருஷங்களாக ஆழ்ந்த அன்பால் பிணைக்கப்பட்டும், இடையே குண விசேஷத்தால் வாக்குவாதத்துடனும் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள். கணவனின் வாழ்வு முன்னேற ஆரம்பித்தது. மனைவியின் வாக்குவாதம் அதிகமாயிற்று. வாழ்வில் முதல் பெரிய சந்தர்ப்பம் வந்தது. அதில் ஒரு பகுதி எழுத்து சம்பந்தப்பட்டது. மனைவி அதை டைப் செய்ய வேண்டும். வாக்குவாதம் டைப்பிங் விஷயத்தில் முற்றியது. கணவனுக்கு ஒரு புத்தகம் எழுத வாய்ப்பு வந்தது. பிரபலமான பிரசுரம் புத்தகத்தை வெளியிடச் சம்மதித்தது. தொழிலில் உயர் மட்டத்திலுள்ள ஒருவருடன் இணைந்து கணவன் எழுதப்போகிறார். அவர்கள் சந்திக்கும் நாள் குறிப்பிடப்பட்டு அவர் வெளிநாட்டிலிருந்து வரப் போவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் மனைவி மீது ஒரு லாரி மோதிவிட்டது.

கணவனும் மனைவியும் கட்டுப்பாடான வாழ்க்கையை எல்லா விஷயங்களிலும் மேற்கொண்டார்கள். இந்த வாக்கு

வாதம் தவிர அவர்களிடம் ஒருவர் மீது மற்றவருக்கு குறையில்லை. லாரி மோதிய செய்தி கேட்டு ஓடிப்போய் அவனை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தார்கள். உயிருக்கு ஆபத்தில்லை. உடல் முழுவதும் ரத்தக் கறை. எங்கெங்கு காயம் என்றும் தெரியவில்லை. உடலெல்லாம் காயம். முக்கியமாக தோளிலும் தொடையிலும் காயம். டாக்டர் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

டிராபிக் இன்ஸ்பெக்டர் காயம் பட்டவரைப் பார்க்க வந்தார். ஒரு நிமிஷம் பார்த்துவிட்டு, லாரியும், moped மோப்பெட்டும் அங்கிருக்கும் நிலையைப் பார்த்தபின், நான் இங்கு பிணத்தைத்தான் எதிர்பார்த்தேன். எதிர்பார்த்ததற்கு இது ஒன்றுமேயில்லை என்றார்.

டாக்டர் பரிசோதனை செய்தபின் காயங்கள் ஆழ்ந்திருப்பதால் சுமார் 2 மாதம் படுக்கையாக இருக்க வேண்டும், 3 மாதமும் ஆகலாம், எலும்பு முறியவில்லை, விரல்மட்டும் ஓடிந்து உள்ளது, அது எளிதில் குணமாகும், தலையில் x-ray எடுத்துத்தான் சொல்ல வேண்டும் என்றார்.

கணவன், மனைவியை ஆஸ்பத்திரியில் விட்டுவிட்டு வீடு திரும்பினார். கட்டுப்பாடான வாழ்வை மேற் கொண்டதால் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் டைப்பிங் தவிர பேசச் சந்தர்ப்பமில்லை. பேசுவதில்லை என்ற கட்டுப்பாடுண்டு.

மனைவிக்கு ஆபத்தில்லை என்பது நிம்மதி. மறுநாள் X-ray ரிஸல்ட் வந்தால் அடுத்த கட்டம் தெரியும். இந் நிலையில் அவர் நண்பர் அவருக்கு ஒரு யோசனை சொன்னார். மனைவியை தினமும் போய்ப் பார்ப்பதும், ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வரும்வரை அருகிலேயே இருப்பதும் தான் வழக்கம். அதுவே முறை. ஆனால் உங்கள் முன்னுள்ள பிரச்சினை வேறு. மனைவிக்கு சிகிச்சையில் சிக்கல் ஏற்படாமல் வெகு சீக்கிரம் வீடு திரும்புவதை நீங்கள் விரும்புவீர்கள். இந்த சிகிச்சையில் எந்த நேரம் எது தடம்மாறிப் போகும் என்று சொல்ல முடியாது. வெகு சீக்கிரம் மனைவி, சிக்கலில்லாமல் குணமடைய வழியுண்டு என்றார் நண்பர்.

கணவன் உடனே மனைவி குணமாவதுதான் முக்கியமே தவிர, நான் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்பது முக்கியமில்லை என்றார். அப்படியானால், நீங்கள் இனி ஆஸ்பத்திரிக்கு வரப்போவதில்லை என்று மனைவிக்கு தெரிவித்துவிட்டால் சிக்கல் வராது. டாக்டர் எதிர்பார்க்கும் குறைந்தபட்ச காலத்தில் மனைவி வீடு திரும்புவாள் என்றார் நண்பர். இதற்குள் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து காயங்களைப் பற்றிய விவரங்களும், எலும்பைப் பற்றிய செய்திகளும் வந்தன. இரண்டு காயங்கள் ஆழமானவை. Skin grafting தோலை ஒட்டி வைத்துப் குணப்படுத்திவிடலாம். அவை குணமாக 2 அல்லது 3 மாதமாகும். மற்றவை லேசானவை. விரல் ஒடிந்தது, கூடிவிடும். ஆனால் அதற்குரிய நாளாகும். X-ray ரிஸல்ட் மாலை வரும் என்பவை அவை. கணவன் தான் இனி வரப் போவதில்லை என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

எக்ஸ்ரே ரிஸல்டில் கோளாறில்லை என்ற செய்தி வந்தது. கணவன் அவசியம் வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று மனைவி விரும்பினாள். கணவன் தன் அபிப்பிராயத்தை சொல்லி அனுப்பிவிட்டார். காயங்கள் விரைவாக குணமாயின. ஒரு மாதத்தில் வீட்டிற்கு வந்து விடலாம் என்பது நிலை. தோல் ஒட்டுவதுதான் பாக்கி. சில நாள் கழித்து தோல் ஒட்டுவது அவசியமா என்ற கேள்வி வந்தது. எலும்பு கூடிவிட்டது. காயங்கள் ஆறிவிட்டன. தோல் ஒட்டவில்லை. 20ம் நாள் வீட்டுக்கு மனைவி வந்து விட்டார்.

அவர் வந்தபின் கணவன் நண்பரை இதன் விபரம் என்ன என்று கேட்டார். ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் வரை நீங்கள் வந்து பேசுவீர்கள், உடன் இருப்பீர்கள் என மனைவிக்குத் தெரியும். மீண்டும் வீட்டிற்கு வந்தால் பேச முடியாது என்று மனைவி அறிவதால் ஆஸ்பத்திரியில் அதிக நாளிருக்க மனம் விரும்பும். அப்படி விரும்பினால், காயங்கள் குணமாகாது சிக்கல் வந்தபடியிருக்கும். வரமாட்டீர்கள் என்று தெரிந்தால் எண்ணங்கள் ஓடாது. காயம் தானே குணமாகும். டாக்டர் எதிர்பார்த்ததை விட விரைவில் உடல் தன்னைக் குணப்படுத்திக் கொண்டது என்று நண்பர் விளக்கமளித்தார்.

பன்னிரண்டு வயது பெண்குழந்தை விரலை வாயில் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தது. டாக்டரிடம் காட்டினார்கள். ஒரு விரல் போன்ற கட்டை ஒன்றைச் செய்து குழந்தையிடம் கொடுத்து அதை வாயில் வைத்துக் கொள்ளச் சொன்னார். அதன் பிறகு குழந்தை விரலை வாயில் வைக்கவில்லை. தாய்ப்பாலில்லாத குழந்தை, தாயன்பு பெறாத குழந்தைகளுக்கு இப்பழக்கம் உண்டு. சிலருக்கு 40 வயது வரையும் இருக்கும். டாக்டர் தாயாரிடம் குழந்தையிடம் அதிக அன்பு செலுத்துமாறு சொல்ல வேண்டும். அவை நடைமுறையில் பலன் தராது. குழந்தையை தாயார் அடிக்கடி மடியில் போட்டுக் கொண்டாலும், அல்லது தனக்குப் பிரியம் குறைவாக இருப்பதை உணர்ந்து மனம் மாறி அன்பு செலுத்தினாலும், இப்பழக்கம் உடனே மாறும். அன்பில்லாத தாயார் இனி அன்பை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்றாலும், அது எளிதல்ல. டாக்டரிடம் தாயார் என் குழந்தை மேல் எனக்கு உயிர் என்று சொல்லி வாதாடுவார். எனவே டாக்டர் வேறு உபாயத்தைக் கடைப்பிடித்தார். குழந்தை வெட்கப்படக்கூடியதை சொன்னவுடன், வெட்கம் பழக்கத்தை மீறியது.

ஒரு பெரிய கூட்டுக்குடும்பம். வாய்ப்பு ஏற்பட்டு பெரிய முன்னேற்றம் வர ஆரம்பித்தது. ஒரு குழந்தைக்கு ஆபத்தான நிலை ஏற்பட்டு தெளிந்தது. வாய்ப்பின் ஒவ்வொரு அம்சம் வரும் பொழுதும் வீட்டில் அமனி. அடுத்த முறை இன்னொரு குழந்தைக்கு ஆபரேஷன். அடுத்த முறை தாயாரும் அதற்கடுத்த முறை மனைவியும் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேண்டியதாயிற்று.

நல்லகாலத்தில் இது ஒரு கெட்டகாலம் எனப் புரிந்து கொள்கிறோம். நிலைக்குத் தகுந்த பரிகாரம் தேடுகிறோம். வாய்ப்பு வந்தவுடன் குடும்பத்தின் நிலை உயரும். அத்துடன் மன நிலையும் உயர வேண்டும். வரும் வாய்ப்பை இன்றைய மனநிலையில் அனுபவிக்கவே மனிதன் விரும்புவான். அதனால் வாய்ப்பைக் கண்டவுடன் நம் குடும்பத்தில் பலஹீனமான பகுதிக்குத் தொந்தரவு வருகிறது. நல்லது நடக்கும் பொழுது கெட்டதும் நடந்தால் தாழ்ந்த குடும்பங்களில் திட்டுவார்கள். கடுமையாகப் பேசுவார்கள். எனவே அங்கு இது போன்ற தடை

வராது. திட்டிப் பழக்கமில்லாத குடும்பத்தில் இது நடக்கும். கவனித்தால் அதிகமாகும். தொந்தரவைக் கவனித்தால் வந்த வாய்ப்பு போய் விடும். பலரும் பல பாணியில் இதைச் சமாளிப்பார்கள். பெரும்பாலோர் வாய்ப்பை விட்டு விடுவார்கள்.

குடும்பநிலையை உயர்த்துவது, மனநிலையை உயர்த்துவது, தொந்தரவைக் கவனிக்காமல் விட்டு விடுவது, வாய்ப்பை விலக்குவது ஆகியவை பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்.

(1) இதுபோன்ற சிரமங்கள் வாய்ப்பை ஏற்கும் திறன் குறைவாக இருப்பதால் வருகிறது என்று தெரிந்தவுடன் குடும்பப் பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், பேச்சுமுறை, ஆகியவற்றை உயர்த்தி (raise the family to the next higher cultural level) பண்பில் ஒருநிலை உயர்த்தி விட்டால் இதுபோன்ற சிரமங்கள் நின்றுவிடும்.

(2) மனம் பழக்கங்களைவிட உயர்ந்தது என்பதால் நம் மனநிலைகளைச் சோதித்து அவற்றை சற்று உயர்த்த முற்பட்டால் அதனால் ஏற்படும் பலன் அதிகம். குடும்பம் உயர்ந்துவிடும். சிரமம் விலகும்.

(3) தொந்தரவு வந்தவுடன் அதைச் சமாளிக்கும் ஏற்பாடுகளை மட்டும் உணர்ச்சிக் கலப்பில்லாமல் செய்தால் கவனம் கிடைக்கவில்லை என்றவுடன் தொந்தரவு விலகும்.

(4) வாய்ப்பை விலக்க முற்பட்டால், தொந்தரவு வராது.

பிறர் மூலம் வரும் தொந்தரவுகளையும், அவற்றை விலக்குவதையும் பார்த்தோம். மனிதர் மூலமில்லாமல், நிகழ்ச்சி மூலமாகத் தொந்தரவு வரும். நம் நிலை உயரும் பொழுது equilibrium நம் வாழ்வு உள்ள நிலை மாறுகிறது. நிலை மீண்டும் சரியாகும்வரை தொந்தரவு இருக்கும். மீண்டும் பழைய நிலையைக் கொண்டு வருதல் ஒரு முறை. அது சுலபம். உயர்ந்தநிலையில் equilibrium புதிய சமநிலையைக் கொண்டு வந்தாலும் தொந்தரவு விலகும்.

இவற்றை எல்லாம் தாண்டிய கட்டம் உண்டு. அது நம் மனநிலை. அதை உயர்த்துவதால் நம் வாழ்வு நிலையை

உயர்த்தலாம். நம் வாழ்வு நிலை தானே உயரும் பொழுது மனநிலை பழைய நிலையில் இருப்பதால், நாமே நமக்குத் தொந்தரவாக இருப்போம். அதற்குரிய எண்ணங்கள் தோன்றும். நமக்குத் தொந்தரவான காரியங்களை நாமே ஆரம்பிப்போம். அதைப் புரிந்து கொள்வது எளிதல்ல. புரிந்து கொண்டால், சிரமங்களை உடனே விலக்க முடியும். யாருடைய வாழ்விலும் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினை என்று ஒன்று இருக்கும். வெகு நாளாக பலிக்காத வாய்ப்பு என ஒன்றிருக்கும். அதைத் தீர்க்கவும், வாய்ப்பைப் பூர்த்தி செய்யவும் இந்த அறிவு பயன்படும். அன்னை sincerity உண்மை என்பதைப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்குகிறார்கள். நாமே நமக்குத் தொந்தரவானதை ஆரம்பிக்கின்றோம் என்று அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வது அதில் ஒரு முக்கிய அம்சம்.

அன்னை பக்தர்களுக்கு இதுபோன்ற குணமிருந்தால் காரியங்கள் அருளால் நடக்கும்பொழுது, நம் சொந்தக் குறையால் காரியம் கெடாமலிருக்கும். அதனால் இக்குறை சரியானது என்பதாகாது. பக்தர்கள் தங்கள் குறையை குறையாக உணராமல் அதையே நிறைவாக நினைத்து அதனால்தான் காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றும் தவறுதலாக நினைப்பதுண்டு. குறையை வலியுறுத்த ஆரம்பித்தால், காரியம் கெடும். ஏன் அருள் பலிக்கவில்லை என்ற கேள்வி பெரும்பாலும் இவர்களிடம் இருந்து வருவதுண்டு.

ஒரு சோம்பேறி, சோம்பேறித்தனத்தை இலட்சியமாகப் போற்றி வளர்த்தவர். அதை வள்ளுவர் வாக்கின்படி நினைத்தும் மகிழ்ந்தவர். அதற்காக அவர் செய்த தியாகங்கள் பல. குடும்பம் காற்றில் பறந்தது. தன் நிலை, நிலையில்லாமல் போய்விட்டது. சோம்பேறித்தனத்தை இலட்சியமாகக் கருதி கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்தால், அத்துடன் வரக்கூடிய குணங்கள், செயல்கள் எப்படிப்பட்டவை என்று தெரியும். அவை அத்தனையையும் பொக்கிஷமாகப் போற்றினார். அவர் அன்னையிடம் வந்தார். அவர் வாழ்வில் நிலையாமை முக்கியம், பற்றாக்குறை சொந்தம், தகராறு தினசரி நிகழ்ச்சி, மானம் போகும் செயல்களை அவர் ஆதாயத்திற்காக விரும்பிச்

செய்ததால், மானம் போய்விட்டது என்பதே தெரியாத மனநிலை ஊர்ஜிதமாயிற்று. இந்த நிலையில் உயிர் வாழ எத்தனை சாதூர்யங்கள், சாகஸங்கள் தேவையோ அவை அனைத்தும் அவருடைய சொத்து. இந்த நிலையில் அவர் அன்னையை நாடி வந்தார். அவர் வாழ்வில் எதிர்மாறானவை நடந்தன. அன்னை மீது இவருக்குப் பக்தி அதிகம், நம்பிக்கை குறைவு.

வாழ்வில் முதன்முறையாக நிலையான தன்மை வலுவாக ஏற்பட்டது. பற்றாக்குறை மறைந்தது, தகராறு எங்கே போயிற்று என்று தெரியவில்லை. சுமுகம் பெரும் அளவில் உற்பத்தியாகி பரவி நிலைத்தது. மரியாதைக்கும் அவருக்கும் தூரம் என்ற நிலைமாறி, மரியாதை முதன்மை ஸ்தானத்திற்குரிய அளவில் ஓரிரு இடத்தில் ஏற்பட்டது. அவருடைய சாதூரியங்கள். சாகஸங்களுக்கு வேலையில்லை என்றாயிற்று: கொஞ்ச நாள் இதுபோல் இருந்தவுடன், இதைவிட சுமார் 4 அல்லது 5 மடங்கு மரியாதை வருமானம், சந்தோஷம், உயர்வுள்ள நிலை இவரைத் தேடி வந்தது. அவர் சூட்சுமமாக தன்னையறிவார். ஆனால் அது தெளிவில்லாத அறிவு, unconscious knowledge. இந்த உயர்ந்தநிலை நிச்சயமாகப் பலிக்கும் என்று அவர் மனதில் தீவிரமாகப் பட்டவுடன், இது அன்னையால் தான் வருகிறது என்று அவருக்குத் தெரிந்துவிட்டது. அத்துடன் ஆழ்ந்த மனத்தில் பயம் ஏற்பட்டது. இந்த உயர்ந்த நிலை வந்தால், சோம்பேறித்தனத்திற்கு வேலையில்லை. பிறகு வேலை செய்ய வேண்டும். அதிக உழைப்பு தேவை. தன் சாதூர்யங்களுக்கு வேலையில்லை என்று தெரிந்து unconsciously தன்னையறியாமல் கலங்கினார். அடுத்த தரிசனத்திற்கு வரமுடியாமல் முக்கிய வேலை வந்தது. அதன்பிறகு முடிந்தும் தரிசனத்திற்கு சில சமயம் வருவார். சில சமயம் வருவதில்லை. வந்த புதிய வாய்ப்பெல்லாம் மறைந்தன. வேறு வாய்ப்புகளைத் தேடிப் போனார்.

ஏன் நான் செய்வது கூடிவரவில்லை என்று அடுத்தவரைக் கேட்டார். எனக்கு அன்னை மீது நம்பிக்கையில்லை என்றார். தடுமாறினார். தடம்புரண்டார். பழைய நிலையை நினைத்துப் பார்த்து “அதுவே சிறப்பானது” என்றும் பேசினார். மீண்டும் ஒரு சில சமயம் ஆசிரமம் வந்தார். பழைய தாழ்ந்த நிலைக்கும் புதிய

பெரிய நிலைக்கும் இடைப்பட்ட சிறிய உயர்வு வந்தது. ஒரு நிலைக்கு வந்துவிட்டார். அன்னை என்றால் இப்பொழுது பயமாக இருக்கிறது. விடவும் முடியவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியவில்லை.

இவருடைய நெருங்கிய நண்பர்கள் அடித்துப் பேசுவார்கள், “நீ சோம்பேறி, வேலைக்குப் பயந்து வந்ததை விட்டு விட்டாய். அது கெட்டுக் போகும் காரியங்களை வலிய செய்து விலக்கினாய்” என்பார்கள், அவர் மனம் ‘ஆம்’ என்று சொல்லும் வாய் இல்லை என்று சொல்லும்.

இவருக்கு அன்னையும் வேண்டாம், உயர்வும் வேண்டாம். நாள் முழுவதும் கட்டிலில் படுத்துத் தூங்க வேண்டும். இவர் நிலையில் இதை உணராதவர்கள் உண்டு. உணர்ந்து மாறுபவர்கள் குறைவு. “எனக்கொன்றும் புரியவில்லை, அன்னையிடம் வந்தால் எல்லாம் நடக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை” என்பவர்கள் அதிகம்.

சூட்சுமமான செய்தியை இவர் வீட்டார் அறிவதில்லை. இவர் சொல்வதை நம்புவார்கள்.

அருள் ஒருவர் வாழ்வில் செயல்பட முடிவு செய்தவுடன், அவர் வாழ்வு அற்புதமாக மாறுகிறது. விலாசம் தெரியாமலிருந்தவருக்கு விருது வருகிறது. பொதுவாக அருள் நம்மை நோக்கி நகர ஆரம்பித்தவுடன் அர்த்தமற்ற காரியத்தைச் செய்யத் தோன்றி அருளிலிருந்து விலகுவது மனித சுபாவம். ஓரளவு பெற்றுக் கொண்டபின் அதை தடை செய்யும் காரியங்களைச் செய்வதும்; வேண்டுமென்றே தடை செய்வதும் மனித சுபாவம்.

ஸ்தாபனத்தில் மேல்மட்டத்திலிருந்தவர், தன் குண விசேஷத்தால் படிப்படியாக இறங்கி, அடிமட்டத்திலுள்ளவரும் மதிக்காத நிலையில் வந்து, மேல் மட்டத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தவரை, ஸ்தாபனத்தில் மேல் மட்டத்தை எட்டிய அனைவரையும்விட உயர்த்திய நிகழ்ச்சிகள் அடுக்கடுக்காக 5 வருஷம் நடந்து, எல்லாம் சிறப்பாகவும், உயர்வாகவும் நிறைவாகவும் இருக்கும்பொழுது அவருக்கு ஓர் எண்ணம்

தோன்றுகிறது. “யாருக்கு நாம் எந்த கெட்டதைச் செய்து திளைக்கலாம்” என்று தோன்றி, எவரிடமும் அதைச் செய்ய முடியாமல், யாருக்குத் தன் நன்றி உரித்தாகுமோ அவரிடமே செய்யத்தோன்றி அதைச் செய்து, 5 வருஷம் கட்டிய கோட்டையை 5 நாளில் அழித்துவிட்டார்.

வாழ்க்கை சதிசெய்து விட்டது என்று கடைசிவரை சமாளித்துப் பார்த்து, முடியாமல் முடிவைத் தேடியவரை தேடி அன்னை வந்தார். அத்துடன் அனைத்தும் வந்தது. இதற்கு மேல் இப்படியும் ஒரு வாழ்வு உதயமாகுமோ என தனக்குத் தானே சொல்லும் அளவுக்கு வாழ்வு முன்னேறியது, எதைச் செய்தால் இந்த 12 வருஷ செளகரியத்தை அடியோடு அழிக்கலாமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அடிக்கடி தோன்றியது. அதையும் செய்தார். அருளின் கவசம் அவர் செயலுக்குரிய பலனை அவர்மீது விழாமல் பார்த்துக் கொண்டது. அதற்கடுத்த நிலையில் எதைச் செய்யலாம் என முனைந்து ஆராய்ச்சி செய்து சில காரியங்களைச் செய்தார். அருள் அவரைத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர் செய்ததின் பலன் அவர் மீது விழாமல் செய்தது. அதற்கடுத்த நிலையில், எதைச் செய்தால் அருளும் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியாதோ அதையும் செய்தார். அருள் விலகியது. பழைய வாழ்வு முழுவதுமாகத் திரும்பியது.

ஆன்மா வறுமையை அனுபவிக்க வந்தால், வறுமையிலிருந்து விலக்க முயல்பவர்களை விலக்கிவிட்டு வறுமையை அனுபவிக்கும் என்பது சித்தாந்தம். அவர் மீண்டும் வறுமையை முழுவதும் அனுபவித்தார். அவருடைய செயல்கள் அவரைச் சேர்ந்தவர் அனைவருக்கும் ஆச்சர்யத்தை அளித்தது. நான் அதைத் தொடர்ந்து கவனித்து வந்ததால் எனக்கு ஆச்சரியமாக இல்லை. அவர் குணவிசேஷங்கள் செயல்பட்ட முறை ஆன்மிக ஞானம் பெற விழைவோர்க்கு ஓர் அரிய பொக்கிஷம், சூட்சுமமாக தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ள அவருடைய அறிவு துணை செய்தது.

சில வேலைகளை குறையின்றி செய்தால்தான் அவை சிறக்கும். வேறு சில இடங்களில் முன்பின் இருந்தாலும் இருந்த

வரை பலன்தரும். விழா நடத்துவது, ஸ்போர்ட்ஸ், திருமணவிழா, பத்திரம் எழுதுவது, காண்டிராக்ட் எழுதுவது. புத்தகம் அச்சடிப்பது, balance sheet வரவு செலவு கணக்கெழுதுவது போன்ற பலகாரியங்கள் பிழையில்லாமலிருந்தால்தான் சிறக்கும். அன்னை அன்பர் அன்னையிடம் வந்து மனமும், உணர்வும், குடும்பமும், வாழ்வும், சந்தோஷமும் அதிகப்பட்டு நிறைவான நேரம், அருள் அவரைத்தேடி ஆன்மிகமாகவும், சேவையாகவும், செல்வமாகவும், புகழாகவும், அந்தஸ்தாகவும் ஒரே சமயத்தில் அனைத்தும் வந்தன. அவருக்கு விபரீதமான ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அன்னையின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான ஒன்றை கைக் கொள்ள வேண்டும் என்று, பிரமேயமில்லாமல் பேச ஆரம்பித்தார். பொதுவான அனைத்தும் அதே சமயம் விலகும். ஏனோ தெரியவில்லை எதுவும் விலகவில்லை. இவை பலித்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற உள்ளுணர்வு அவரைப் பற்றியது. அவர் மனமும் நிலையும் குறுகியவை. சுபாவமும், தன்மையும் அதற்கேற்ப அமைந்தவை. பெரியது வந்தால் தன் சிறுமையை விட்டுவிட வேண்டும் என்ற சூட்சும ஞானம் unconscious தன்னை அறியாத நிலையில் அவரிடம் வந்தது. அவருக்கு இயல்பான வேலையில் ஒரு குறையை ஏற்படுத்துவார். குறையின்றி செய்தால், அருள் பலித்துவிடும் என்ற பயம். அருள் பலித்தால் தன் சிறுமை கரையும். இவருக்கு இந்த ஞானத்தைத் தெளிவுற உணர்த்த முடியாது. ஏனெனில் மனநிலையில் அவர் சிறுமைக்கு உடையவர். தன் சூட்சும ஞானத்தால் தன் நிலையைப் பாதுகாப்பவர். பக்தர்கள் ஆசிரமம் வரும் தினம் வீட்டிலுள்ள வர்களுக்கு காயம்படுவது, கணவன் தொழில் முன்னேறும் பொழுது மனைவி ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது, மனைவிக்கு ஸ்திரிதனம் வரும் பொழுது கணவனுக்குத் தீராத வியாதி வருவது, தொழில் அடுத்த கட்டத்திற்குப் போகும் பொழுது நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்படுவது, குடும்பத்தலைவர் மரணமடைவது, மனைவிக்கு நல்லது நடக்கும் பொழுதெல்லாம் கணவன் வேலையில் பெரிய சிரமம் வருவது உள்ளூர்பிரமுகர் அகில இந்தியப் பிரமுகராகும் பொழுது, வீட்டில் முக்கிய மானவருக்கோ, முக்கியமான விஷயத்திற்கோ ஆபத்து வருவது

போன்றவை, வரும் அதிர்ஷ்டத்திற்குரிய எதிர்ப்புகள். அவை வியாதியல்ல, விபத்தல்ல, விஷயமல்ல. அவை நமக்கோ, நம்மைச் சார்ந்தவருக்கோ வரும் முன்னேற்றம் பிடிக்கவில்லை என்று பொருள். அந்த அபிப்பிராயத்தை பிரதிபலிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இவை.

பிறருடைய அபிப்பிராயம் என்று தெரிந்தால் அவர் மீதுள்ள அனுதாபத்தை நாம் மனதில் விலக்கிவிட்டால் அத்தடை விலகும். நம் மனதின் தடையானால் அதை அறிந்து உண்மையாக மாற்றிக் கொள்ளப் பிரியப்பட்டால் அடுத்த நாள் தடை இருக்காது.

வாழ்வில் பல முக்கிய கட்டங்களை, பல முக்கியமான, நிகழ்ச்சிகளை இந்தச் சூட்சுமம் தெரிவதால் பூர்த்தி செய்யலாம். நூறாண்டில் நடக்கக் கூடியதை சீக்கிரம் நிறைவேற்றலாம். யோகம் என்பதே இதைப் போன்ற ஒரு ஞானம். சிருஷ்டியின் சூட்சுமம் தெரிந்தவர் யோகி.

சூட்சுமம் தெரியாமலிருப்பது ஒரு நிலை. தெரிந்து விரும்பாமலிருப்பது மற்றொரு நிலை. தெரிந்தால் அரை நிமிஷம் தாமதிக்காமல் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது அநேக இடங்களில் உண்டு. நம் வாழ்வை இது போல் ஆராய்ந்து பார்த்து பலவற்றைக் கண்டுபிடித்து, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால் மனிதன் அடுத்த 100 ஆண்டில் பெறும் பலனை இன்று பெறலாம்.

* * *